

ישעיהו א

(א) חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז וחזקיהו מלכי יהודה: (ב) שמעו שמעים והאזיני ארץ כי יקוק דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי:

Hirsch (p.379) – indicates that the matters spoken here are of comprehensive universal importance to the history of the whole world.

(ג) ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישאל לא ידע עמי לא התבונן: (ד) הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יקוק נאצו את קדוש ישאל נזרו אחר:

Hirsch (p.382) – The state was indifferent, careless in Torah matters ...

Hirsch (p.382) - A Society weighted down by the heavy social burden of social crimes.

(ה) על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דני: (ו) מפף הגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רכבה בשמן: (ז) ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: (ח) ונותרה בת ציון פסכה בכרם כמלוכה במקשה בעיר נצורה: (ט) לולי יקוק צבאות הותיר לנו שריד כמעט פסדם היינו לעמרה דמינו: ס (י) שמעו דבר יקוק קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה:

משנה אבות ה י

ארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושלך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום שלי שלך ושלך שלי עם הארץ שלי שלך חסיד שלי שלך שלי ושלך שלי רשע: **בראשית יח** (כג) ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע:

(יא) למה לי רב זבתיכם יאמר יקוק שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: (יב) כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי: (יג) לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: (יד) חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי לטורח נלאיתי נשא: (טו) ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: (טז) רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: (יז) למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: ס (יח) לכו נא ונזכרה יאמר יקוק אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ללבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: (יט) אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: (כ) ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יקוק דבר: ס (כא) איה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק יליו בה ועתה מרחמים: (כב) כספך היה לסיגים סבאך מהול במים: (כג) שריך סוררים וחברי נגבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: פ (כד) לכו נאם האדון יקוק צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: (כה) ואשיבה ידי עליך ואצרף פבר סיגיד ואסירה כל בדילך: (כו) ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציד כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: (כז) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:

תלמוד בבלי מסכת מכות דף כד עמוד א - ב

וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך, ושמעו קול המונה של רומי מפלטה [ברחוק] מאה ועשרים מיל, והתחילו בוכין, ורבי עקיבא משחק. אמרו לו: מפני מה אתה משחק? אמר להם: ואתם מפני מה אתם בוכים? אמרו לו: הללו כושיים שמשתחווים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט, ואנו בית הדום רגלי אלהינו שרוף [עמוד ב] באש ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, ומה לעוברי רצונו כן, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה. שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו: +במדבר א'+ "והזר הקרב יומת" ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, דכתיב: +ישעיהו ח'+ ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו, וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני! אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: +מיכה ג'+ לכן בגללכם ציון שדה תחרש [וגו'], בזכריה כתיב: +זכריה ח'+ עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניחמתנו! עקיבא, ניחמתנו.

שו"ע אורח חיים תקנז

סעיף א - תשעה באב אסור ברחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המטה, ואסור לקרות בתורה נביאים וכתובים, ולשנות במשנה ובמדרש ובגמרא בהלכות ובאגדות, משום שנאמר פקודי ה' ישירים משמחי לב (תהילים יט, ט) ותינוקות של בית רבן בטלים בו אבל קורא הוא באיוב ובדברים הרעים שבירמיה; ואם יש ביניהם פסוקי נחמה, צריך לדלגם.
סעיף ג - יש מי שאוסר ללמוד ע"י הרהור.

שו"ע אורח חיים תקנה

סעיף א - נוהגים שלא להניח תפילין בתשעה באב שחרית, ולא טלית, אלא לובשים טלית קטן תחת בגדיו בלא ברכה; ובמנחה מניחים ציצית ותפילין, ומברכים עליהם.

משנה ברורה סימן תקנה

(ג) ובמנחה - שאז הציתו אש במקדש ותם עונך במה ששפך הקדוש ברוך הוא חמתו בעצים ואבנים [הגר"א] וי"א כדי להראות נחמה באבלינו בו ביום וכל זה הוא לכו"ע רק לענין תפילין משום דהוא מילתא דתליא במנהגא בעלמא אבל כל החמשה ענויים אין מבטלין כל היום:

איכה רבה (וילנא) פרשה ד"ה [יד] כלה ה'

כתיב (תהלים ע"ט) "מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך", לא הוה קרא צריך למימר אלא בכי לאסף נהי לאסף קינה לאסף, ומה אומר מזמור לאסף, אלא משל למלך שעשה בית חופה לבנו וסיידה וכיידה וציירה ויצא בנו לתרבות רעה, מיד עלה המלך לחופה וקרע את הוילאות ושיבר את הקנים ונטל פדגוג שלו איבוב של קנים והיה מזמר, אמרו לו המלך הפך חופתו של בנו ואת יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני שהפך חופתו של בנו ולא שפך חמתו על בנו, כך אמרו לאסף הקב"ה החרیب היכל ומקדש ואתה יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני ששפך הקב"ה חמתו על העצים ועל האבנים ולא שפך חמתו על ישראל, הדא הוא דכתיב ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה.

שו"ע אורח חיים תקנט

ליל תשעה באב ויומו, יושבים בבית הכנסת לארץ עד תפלת מנחה (ועכשיו נהגו לישוב על ספסליהם מיד אחר שיצאו מבה"כ שחרית, ומאריכין עם הקינות עד מעט קודם חצות).

ערוך השולחן אורח חיים הלכות תשעה באב סימן תקנב

אין אומרים תחנון במנחה בערב ט"ב משום דאקרי מועד וכן אין אומרים צדקתך צדק במנחה שבת ערב ט"ב וגם בת"ב עצמו כן והעניין הוא לסימן כי אנו מובטחים בהשי"ת שעוד יתהפכו הימים האלה למועדים ושמחה וימים טובים:

מדרש זוטא

אמרו אותו היום שנכנסו אויבים לעיר והחריבו בית המקדש, היה חוץ לירושלים יהודי אחד חורש במחרשתו, וראה שהפרה שהיה חורש בה הפילה את עצמה לארץ... שמע קול אומר: מה לך לפרה, הנח אותה, שהיא צועקת על חורבן הבית ועל מקדש שנשרף היום. שמע האיש, מיד קרע את בגדיו, ותלש את שערו וצעק, ונתן אפר על ראשו ובכה... לאחר ב' או ג' שעות עמדה הפרה על רגליה ורקדה ושמחה... שמע קול אומר טעון וחורש כי בשעה זאת נולד משיח, שמע האיש רחץ פניו וקם ושמה הלך לביתו....

החיד"א

אומרים על הרב חיד"א שראה ביום תשעה באב אחר הצהרים אנשים ששוטפים את הרצפה ומסיידים את ביתם, וא"ל הכיצד אתם עושים כן והרי אחר חצות היום התירו רק לשבת על כסא, אבל כל דיני ט"ב עדיין אסורים? יום אחד הוא הלך ברחוב וראה שתי נשים מצביעות עליו, הדבר סיקרן אותו והוא התקרב אליהם והנה הוא שומע אשה אחת אומרת לחברתה "המשיח לא יבא, כי הרב החיד"א אמר שלא נסייד ולא ננקה את הבית כי המשיח לא יבא". מששמע החיד"א את דבריהם אמר להן, אם זה ההכנה שלכם לקבלת המשיח תמשיכו במנהגכם.

The Torrance Test of Creativity

To score the Torrance drawing tasks, scholars aren't looking for the best artist. They are looking for ideas—more ideas, original ideas, and elaboration on those ideas. Images also score higher if they tell a story, convey emotions, see things from a different angle, and have a sense of motion. Points get knocked off for responses that are very common. Sharks are popular—so are hats—perhaps because fins and hats feel like a starting point for drawing. On the other hand, details, humor, sense of visual perspective are pluses.

